



Universitätsbibliothek Paderborn

**Disputationes|| ROBERTI BELLAR-||MINI E SOCIETATE
IESV,|| DE CONTROVERSIIS CHRISTIANAE|| FIDEI,
ADVERSVS HVIVS TEM-||poris Hæreticos,||**

Tribus Tomis comprehensæ.||

DE ECCLESIA|| TRIVMPHANTE,|| TRIBVS LIBRIS|| EXPLICATA.||

Bellarmino, Roberto Francesco Romolo <Heiliger>

Ingolstadii, [1599]

VD16 B 1607

II. An templa sint erigenda.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-53909](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-53909)

contra Petrobrusianos, & auctoritatem Bernardi lib. 3. cap. 5. Idem docuerunt postea Albigenses, ut Bernardus Lutzenburgensis in Catalogo refert. idem docuerunt VValdenses apud Claudio Coussordum libro contra VValdenses, capite 6, idem VViclefistæ apud Thomam VValdensem tomo 3. tit. 17. & 22. idem Taboritæ apud Aeneam Sylvium de origine Boëmorum, cap. 35. Idem Anabaptistæ Transyluanî in antithesibus Christi veri, & Christi falsi, editis Albæ Iulie anno M. D. L X VIII.

Portio Lutherani, & Caluinistæ admittunt templo, sed solum ad concionandum, & Sacra menta ministranda; reprehendunt autem quod fiant templo ad orandum, quod in honorem Sanctorum, quod consecrentur certo ritu, quod magnis sumptibus ornentur. Nam Magdeburgenses Centur. 4. cap. 6. col. 407. & sequentibus, multa dicunt certa ritus consecrandi Ecclesias, & in præfatione Centur. 6. reprehendunt Catholicos, quod ingentibus sumptibus fabricent Ecclesias, easque in Martyrum honorem.

Ioannes Caluinus præfat. Institut. reprehendi ornatum templorum ex auro, argento, serico, lapidibus preciosis, &c. & lib. 1. cap. 11. §. 13. ornamenta templorum solum esse vellet concionem, & Sacra menta, lib. 3. cap. 20. §. 30. dicit templo quidem erigi debere ad communes preces fundendas, sed non esse putandum ullam inesse templo sanctitatem, ut in aperte indicat, priuatas preces non fieri villo modo melius in templo, quam alibi.

CAPUT II.

Antembla sint erigenda.

 Vi templo simpliciter erigi nolunt, nihil pro se afferre possunt, nisi Scripturas illas, que Deum dicunt non habitare in locis manufactis, ut Matt. 5. Cælum Dei sedes est, terra autem scabellum pedum eius. Et Act. 7. Sed excelsus non in manufactis templis habitat. Et Act. 17. Nec in manufactis templis habitat, aut manibus humanis colitur. Hinc enim Manichæi (ut testatur Augustinus libro contra Adimantum, cap. 10.) probabant Deum

SSSSS 4

Testa-

Testamenti veteris, qui iusserat sibi ædificari tabernaculum, & templum, non esse verum Deum, sed malum principium, & pugnare cum Deo Testimenti noui. Sed refelluntur elegantissimè ibidem ab Augustino; nam Manichæi dicebant, Deum Testimenti veteris voluisse templo: Deum Testimenti noui non voluisse.

At è contrario legimus in Testamento veteri, Isaie 66: dicentem Deum: *Cælum mihi sedes est, terra autem stabulum pedum meorum, & quam domum adificabis mihi* contrà in Testamento nouo, Ioan. 2: dicentem Christum de templo manufacto: *Aufeite ista hinc, & nolite facere domum Patris mei domum negotiationis.* Et Matth. 21: *Domus mea, domus orationis vocabitur.* Deus igitur unus, & idem in utroque Testamento approbat tempora, in quibus adoratur, & non approbat tempora, quibus putetur includi: quod modo idola, id est, Dij Gentium verè in templis continebantur, nec inde poterant exire, nisi qui eos affixerant perrietibus, inde detrahente, & asportare vellent. sed de hoc plus in cap. 4.

CAPVT III.

De forma.

DE forma Ecclesiarum Christianarum non quod multa dicamus, cum adhuc antiquissima Ecclesia visantur. Duo tamen notanda sunt. VNYM, ad similitudinem templi Salomonis, in quo erat atrium, sancta, & sancta Sanctorum, Ecclesia ferè omnes habuisse tres partes. Primo porticus ante ingressum in templum, quem locum Græci ὁραῖον, nolii vestibulum dicunt: ubi manebant pœnitentes. Deinde etat πάσα, id est, templū, siue nauis. Ultimum ēnūa, siue īsegrēto, hoc est, sacrarium, siue sanctuarium, siue adyta, quæ erit pars interior templi, ubi erat altare, quæque diuisa erat à reliquo templo gradibus, cancellis, & velis, siue aulais: neque eō penetrabant alij, quam sacerdotes cum suis ministris clericis,

Pratt